

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/5/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6218010076
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6218010076.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., v trestnej veci odsúdeného F. P., v konaní o rozhodovaní o tom, či sa podmiennečne odsúdený osvedčil, na neverejnom zasadnutí dňa 25. januára 2022 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 10T/26/2018 zo dňa 04.08.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného F. P. zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením sp. zn. 10T/26/2018 zo dňa 04.08.2021 samosudca Okresného súdu Veľký Krtíš podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. nariadil odsúdenému F. P., nar. XX.XX.XXXX, vykonať trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 10T/26/2018 zo dňa 05.12.2018. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol odsúdený na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti uzneseniu okresného súdu podal odsúdený do zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 04.08.2021 sťažnosť, ktorú do rozhodnutia krajského súdu v sťažnostnom konaní písomne neodôvodnil.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por., pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného F. Horvátha nebola dôvodne podaná.

Krajský súd zistil, že F. Horváth bol rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 10T/26/2018 zo dňa 05.12.2018, právoplatným dňa 08.02.2019, uznaný vinným v bode 1/ obžaloby z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., za čo mu bol, okrem iného, uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 3 rokov. Súčasne súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/38/2017 zo dňa 30.05.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. V bode 2/ obžaloby bol F. P. rozsudkom okresného súdu uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere 150 hodín, ktorý bol povinný vykonať osobne a vo svojom voľnom čase, bez nároku na odmenu najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu.

Skúšobná doba určená odsúdenému pri uložení súhrnného trestu začala plynúť podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. dňa 09.02.2019 a po započítaní skúšobnej doby od 29.06.2017 do 08.02.2019 z trestného rozkazu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/38/2017 zo dňa 30.05.2017 uplynula dňom 29.06.2020.

Zo spisového materiálu zároveň vyplynulo, že odsúdený bol rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 10T/32/2019 zo dňa 14.08.2019 uznaný vinným z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. za skutok, ktorý spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Bol mu za to uložený peňažný trest vo výmere 600,- eur a pre prípad zmarenia jeho výkonu náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. veta prvá, ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, že sa trest odňatia slobody vykoná.

Podľa § 50 ods. 5, ods. 6 Tr. zák., ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%252350'&ucin-k-dni='30.12.9999'> bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil. Rovnako sa má za to, že sa odsúdený osvedčil, ak súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%252350'&ucin-k-dni='30.12.9999'> bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu v prípade, ak sa proti odsúdenému vedie v tejto lehote trestné stíhanie pre iný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe.

Krajský súd už raz v prejednávanej veci rozhodoval, keď predchádzajúce rozhodnutie okresného súdu zrušil pre nedostatky spočívajúce v nedostatočne ozrejmenom skutkovom stave, ktorý viedol k predčasnému rozhodnutiu vo veci. Rozhodujúc vo veci opätovne považoval krajský súd procesné zákonné podmienky za dodržané a skutkové zistenia okresného súdu za správne, dôkazne podložené, pričom správne bolo aj ich hodnotenie z hľadísk vedenia riadneho života odsúdeným v skúšobnej dobe. Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia podrobne rozviedol, z akých dôvodov odsúdenému nariadil vykonať podmienne odložený trest odňatia slobody, pričom krajský súd sa s týmto odôvodnením v plnej miere stotožnil a v podrobnostiach naň odkazuje.

Vzhľadom k tomu, že okresný súd prejednávanej veci venoval náležitú pozornosť zostáva krajskému súdu len akcentovať správnosť jeho záverov. Aj krajský súd je toho názoru, že porušenie všeobecne záväzných právnych noriem a ďalšie odsúdenie za trestnú činnosť spáchanú v skúšobnej dobe je spravidla dôkazom toho, že podmienené odsúdenie nesplnilo svoj účel a odsúdený tak vlastným zavinením vytvoril zákonné podmienky pre nariadenie výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 50 ods. 4 Tr. zák. V súlade s pokynmi nadriadeného súdu však bolo nevyhnutné, aby sa okresný súd riadne oboznámil so spisovým materiálom vedeným pod sp. zn. 10T/32/2019, posúdil závažnosť spáchaného trestného činu a doplnil skutkové zistenia so zameraním na odsúdeným namietané skutočnosti.

Je nepochybné, že pokiaľ dcéra odsúdeného vymeškala od 02.09.2018 do 02.04.2019 celkom 488 neospravedlnených hodín, bolo zavádzajúce tvrdenie odsúdeného, že do skončenia povinnej školskej dochádzky jej chýbal jeden mesiac a s poukazom na uvedené skutkové okolnosti nemožno závažnosť spáchaného trestného činu bagatelizovať. Skutočnosť, že neplnoletá dcéra odsúdeného bývala u svojho priateľa, či to, že je sama matkou, zákonného zástupcu dieťaťa nezavahuje jeho zodpovednosti. Odsúdený spolu s manželkou boli opakovane upozornení na vynechávanie školskej dochádzky ich dcéry a mali možnosť obrátiť sa na orgány sociálnej kurately, ktorú nevyužili. Okresný súd správne vyhodnotil aj irelevanciu tvrdenia odsúdeného, že svojej dcéry vybavil individuálny študijný plán, nakoľko ani tento spôsob výučby by ho nezavahuje povinnosti kontrolovať plnenie školskej dochádzky jeho dcéry. K okolnostiam vedenia riadneho života odsúdeným bolo prihliadnuté aj na to, že súdom uložený peňažný trest za spáchanú trestnú činnosť v celom rozsahu zaplatil až pod hrozbou nariadenia pomernej časti náhradného trestu odňatia slobody, v dôsledku ktorej skutočnosti súd uznesením napadnuté uznesenie zrušil. Uloženie alternatívneho trestu si odsúdený nevážil, o čom svedčí aj skutočnosť, že nerešpektoval súdom povolený splátkový kalendár a po zrušení povolenia splátok nereagoval na výzvu súdu peňažný trest jednorazovo zaplatiť.

Preto bolo potrebné stotožniť sa s právnym záverom okresného súdu, že vyššie uvedené okolnosti prejednávanej veci odôvodňujú vyslovenie záveru, že odsúdený v skúšobnej dobe nevedol riadny život

a nariadenie podmienčne odloženého trestu odňatia slobody vo výmere 1 roka je v jeho prípade opodstatnené.

Okresný súd nepochybil, keď odsúdeného pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto senát Krajského súdu v Banskej Bystrici rozhodol tak, že sťažnosť odsúdeného F. P. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.